

שהיא סוד ז"א בסוד עיבור תוך אימא **וְאוֹשִׁיט פְּסִיעָה לְבַר יִתִּיר** ומאותה רגל בסופה הושיט והמשיך עוד נקודה אחת שהיא המלכות שהיא בסוד פסיעה חוץ מהאות ו' מאחריו בצד החיצון שלו ואינה פב"פ איתו [קכ]. **כִּי מֵרֹאשׁ צוּרִים אֲרָאֲנוּ**, וזהו שכתוב כי מראש היינו מהחכמה הנקראת ראש לג' הספירות בינה תפארת ומלכות הנקראות צור **דָּא דִּיּוֹקְנָא וְצִיּוֹרָא דְאַבּוּי** אז ז"א עדין דיוקן וצורת אבא היינו אות י' קטנה (ממ"ש). **כִּיּוֹן דִּהּוּה בַּמַּעְהָ דְאַמִּיָּה** כיון שאבא נותן אותו במעי אימא אז הוא מתפשט ונעשה אות ו' בכל הו"ק, **אַשּׁוּרְנוּ, אוֹשִׁיט פְּסִיעָה לְבַר** ואז הושיט אות הו' פסיעה אחת לחוץ ובה נרמז המלכות, **כְּנֻנָּא דָּא ת'** הפסיעה לבר היא כצורת הפסיעה היוצאת מו' של האות ת לבחוף (נ"א ו').

גבעת חסר ו' ישיבת מט"ט גבעות מלא ישיבת הקב"ה

וְדָא הוּא וּמַגְבָּעוֹת אֲשׁוּרְנוּ וזהו מגבעות אשורנו כי כשהיה ז"א בעיבור תוך אימא הנקראת גבעה שהיא גבוהה על כל הבנין היתה שם המלכות בסוד

אור הרשב"י

שם הוא סיום ו"ק שלו והוא סיום הו' ושם ברגל הו' מאחוריה נתדבקה המלכות. וזהו סוד אושיט פסיעה לבר כי המלכות היא שם בבחינת פסיעה בסוף הו' והיא לבר ר"ל מאחוריו כלומר מאחורי הו' ולא פב"פ ולכן צריך הסופר לכתוב ציור ה' ראשונה של ההוי"ה באופן כזה שאותה הו' אשר בתוך האות ה' תהיה ברגלה פסיעה אחת בולטת לחוץ מהאות ה' ולא לפניו ממש כלפי פנים אלא כלפי חוץ.

[קכ] ובשער מאמרי רשב"י כתב על מאמר זה: והענין כי בהיות הו"א בסוד העיבור במעי אימא עילאה היה שם בסוד ו' זעירא שבתוך ה' ראשונה של ההוי"ה הרומזת באימא ואותה הו' זעירא שבתוך האות ה' היא רומזת אל הו"א שהיה אז בו בחינת ו"ק שבו, והנה בסיום הו' עומדת הנקבה והיא השביעית כי חג"ת שלו עלו למקום חב"ד ונה"י שבו עלו למקום חג"ת נמצא כי התחלת הנוק' היא שם מאחוריו בסוד זו הו' שלו שהיא בתפארת כי

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

פסיעה לבר כי אשורנו שהוא לשון פסיעה, **בְּמַתִּיבְתָּא עֲלָאָה** בישיבה עליונה של הקב"ה ששם הנשמות שואבות השפע מהבינה **וְגִבְעַת חֶסֶד ו'.** תיבת גבעות חסר אות ו' לרמוז על ז"א שהוא נעלם שם בסוד העיבור ואינו ניכר כלל (רמזא דכלא ה'היא עֲלָאָה דכלא) **בְּמַתִּיבְתָּא דְרִקְיָעָא** בישיבה שברקיע ביצירה ששם ישיבת מטטרו"ן והנשמות מקבלות שם השפע מהמלכות **וּמִגִּבְעוֹת בָּאָת ו'.** כתוב מגבעות באות ו' להורות על הז"א כאשר ירד להאיר במלכות והוא ניכר ונראה. **וְאַשְׁלִים לְהַרְיִן סְטָרִין** ומגבעות הוא מלשון רבים כי הוא משלים לשני הצדדים לבינה שהיא גבעה על כל הבנין, ולמלכות שהיא גבעה על חייליה התחתונים. **חַד, דִּהָא הָאִי גִבְעַת לָא אַתְפְּרָשָׁא מִן בְּרָה לְעֵלְמִין, וְלָא שְׂבָקַת לִיָּהּ** האחד הוא משלים לצד הבינה כי היא לא נפרדת מבנה ז"א לעולמים ואינה עוזבת אותו ומאירה בו גם כשיורד להאיר במלכות. **וְעַל דָּא אַתְפְּלִיל ו' בִּהְדָּה לְעֵלָם** ולכן אות ו' נכללת תמיד עם הבינה שהיא אות ה'. **וְחַד, דִּהָא גִבְעָה דְלִתְתָּא בְּרָה דְאַתְפְּלִיל בִּיהּ** והאחד הוא משלים לצד המלכות גבעה התחתונה שבנה נכלל בה והוא סוד ו' משיח בן דוד שנשמתו כלולה במלכות, **אַצְטְרִיךְ לְזִמְנָא דְאַתִּי כִּד יִיתִי מִלְפָּא מְשִׁיחָא** ולעתיד לבא כשיהיה צריך להגיע זמן ביאת המשיח, **לְנִטְלָא לִיָּהּ גִּבְעַת עֲלָאָה, וְלֹאֲעֲלָא לִיָּהּ גִּו גְּדַפְהָא** שתיקח אותו אימא עילאה ותכניס אותו תוך כנפיה, **בְּגִין לְאַתְקַפָּא לִיָּהּ, וְלֹאֲקַמָּא לִיָּהּ בְּחִיִּין עֲלָאִין** כדי לחזק אותו ולהעמיד אותו בחיים עליונים של הבינה, **וּמְנָה**

יְפֹךְ בְּהֵהוּא יוֹמָא מְשִׁיחָא דְדָוִד וּמִמְנָה יֵצֵא בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם מְשִׁיחַ בֶּן

דוד.

באותו היום ממש כשיגיע זמן התגלות המשיח והבינה תמסרנו למלכות אז

תוציא אותו המלכות מתחת כנפיה

וְרָזָא דָּא, ואת הסוד הזה אמר המשיח (תהלים ב) אִסְפָּרָה אֶל חֶק

המלכות הנקראת חוק כשהיא נכללת בבינה יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנִי

אַתָּה נתתי לך חוזה וחיים כמו שאימא נותנת לבנה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ ביום

שיגיע ביאת המשיח אז יוולד ויצא מהבינה. וְכִיִּין אָנָּה לֹאֲמַר לְהֵהוּא

אַתָּר דְּאַקְרִי חֶק, וְלִבְשָׁרָא לִיָּה עתיד לומר למקום הנקרא חוק שהיא

המלכות ולבשר לה על יציאתי באותו היום מהבינה, (ה' אָמַר אֵלַי בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם

יִלְדְּתִיךָ). בְּהֵהוּא יוֹמָא מְשִׁיחַ באותו היום ממש כשיגיע זמן התגלות המשיח

והבינה תמסרנו למלכות, יְפִיךָ לִיָּה הֵהוּא חֶק מִתְּחֹת גְּדַפְהָא

בְּכַפָּה חִיִּין, בְּכַפָּה עֲטָרִין, בְּכַפָּה פְּרָכָאן, פְּדָקָא יְאוֹת

אז תוציא אותו המלכות מתחת כנפיה בכמה חיים מצד החכמה בכמה עטרות מצד הכתר

ובכמה ברכות מצד הבינה כראוי להיות.

המלכות לא תשאר לבדה כי תכלל בה נשמת משיח בן יוסף

וְהֵהוּא חֶק לָא יִשְׁתָּאֵר בְּלִחְדוּדֵי, ואע"פ שמשח בן דוד יצא ממנה,

המלכות לא תשאר לבדה יִתְבָּלִיל בֵּיהּ מְשִׁיחָא אַחֲרָא

בְּרִיָּה דִּיּוֹסָף כי תכלל בה נשמת משיח בן יוסף, וְתִפְּזֵן יִתְתַּקֵּי, וְלָא

הלימוד היומו

בְּאַתֵּר אַחֲרָא והוא יתחזק שם ולא בבינה כמו משיח בן דוד. **וּבְגִין דְּאִיהוּ גְבַעָה תַּתְּאָה, דְּלִית בָּהּ חַיִּין, יָמוּת מְשִׁיחָ דָּא, וְיִתְקַטֵּל**

ולפי שהמלכות גבעה התחתונה אין בה חיים משל עצמה רק מה שהיא מקבלת מז"א ממה שהוא

מקבל מהבינה לכן משיח בן יוסף ימות ויהרג, **וְיִהְיֶה מִיתָ עַד דְּתִלְקוּט חַיִּין**

גְבַעָה דָּא, מִהֶהֱיָא גְבַעָה עִלְאָה, וְיִקּוּם [קכא] וכך ישאר במותו עד

שהמלכות תאסוף ותקבל חיים מהבינה גבעה העליונה ותתן לו חיים ואז יקום לתחיה.

אור הרשב"י

ובספר דברי אמת להרבי מלובלין (פרשת ויצא עה"פ ויזכור אלהים) כתב שהר"ש מאיסטרופולי היה נשמת משיח בן יוסף ונהרג על קידוש ה' ע"ש. וכתב בזה"ל: מדריגת יוסף הצדיק היה להשפיע כי בן כתיב ויוסף הוא המשביר לכל עם הארץ ובן בנו יהושע בן נון היה גם כן משפיע והנחיל לישראל את הארץ לאחרות נחלה ובן עתיד משיח בן יוסף ג"כ להשפיע לקבץ כל ישראל לארץ ישראל כי כנראה שלא יהרג עוד כי ההריגה שלו נתקיימה אז בר שמעון אסטרעפאליער בנזרת ת"ח והיתה לו נשמת משיח בן יוסף ונהרג אז, ולא תקום פעמים צרה שני פעמים אי אפשר ליהרג, ועל זה כתיב וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלקינו על קיבוץ גלויות ויוסף ה' לי בן אחר הוא משיח בן דוד וכו'.

[קכא] עי' גמרא סוכה (נב.). וכבר כתב בפע"ח (שער העמידה פרק יט) ובשעה"כ (דרושי העמידה דרוש ו) בכרכת תשכון: במילת וכסא דוד עבדך הזהיר לנו מורי זלה"ה מאוד ביום א' שהלכנו על ציון שמעיה ואבמליון בהתפללנו שם והכפיל לנו שם לומר שנזכור בכל תפילה ותפילה לכוין בתפילת דוד עבדך שיחיה משיח בן יוסף ולא ימות על ידי ארמילוס הרשע והוא נקרא כסא דוד עבדך וזה סוד חיים שאל כמו שכתוב בר"מ, שעתיד משיח בן יוסף למות ולא הבינונו דבריו והשם יודע נסתרות וסופו מוכיח על תחילתו וכו' עכ"ל.

והובא גם בסידור הרש"ש כי בתפילת שמונה עשרה בכרכת תשכון בתוך ירושלים כאשר אומר וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין יכוין להתפלל על משיח בן יוסף שלא יהרג על ידע ארמילוס הרשע.